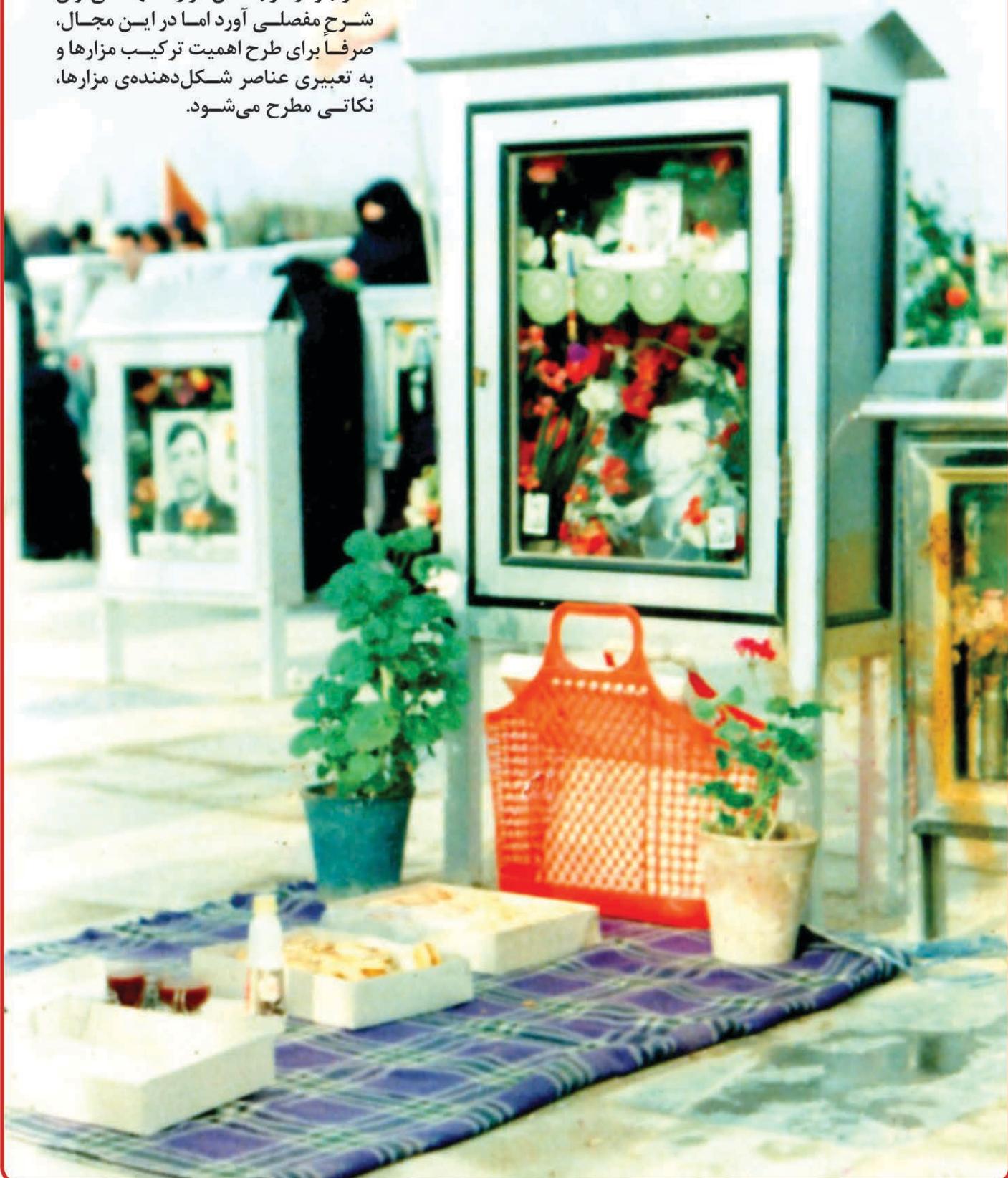

چرا باید مزارها را حفظ کرد؟

مزارهای سنتی شهدا، به مرور زمان، به ساختار و ترکیبی دل انگیز و پر از معنا و شعور رسیده‌اند. ترکیبی که البته هیچ بخش‌نامه‌ای در پشت آن نبوده و مردم، با دل خود و با فهمی که از فضای فکری و فرهنگی ایجاد شده در انقلاب اسلامی کسب کرده بودند، این ترکیب عجیب و مهم را ایجاد کردند. در مورد هر جزء و هر بخش مزار شهدا می‌توان شرح مفصلی آورد اما در این مجال، صرفا برای طرح اهمیت ترکیب مزارها و به تعابیری عناصر شکل‌دهنده‌ی مزارها، نکاتی مطرح می‌شود.

یک سینه سخن

در سنگ‌نوشته‌ها

بر اساس تفکرات شهید، ویژگی‌های خانوادگی و حتی موقعیت جغرافیایی، متفاوت و منحصر به فرد هستند. مثلاً:

هیچ‌دانی میوه را تأثیر شیرینی ز چیست؟
بس که در زیر زمین شکر لبان خوابیده‌اند
کرج، سنگ مزار شهید شهراب عسگری

پدر و مادر! شما دو چشمان من هستید، ولی امام قلب من است. اگر دو چشم نباشد می‌توان زنده بود ولی اگر قلب نباشد زندگی میسر نیست.

تهران، سنگ مزار شهید حسن عابدینی

امام را دعا کنید و مانند نگین انگشت‌تر در میان خود بگیرید.
تهران، سنگ مزار شهید محسن عبدالجیدی

مخور به مرگ شهیدان کوی عشق افسوس که دوستان حقیقی به دوست پیوستند تبریز، وادی رحمت، سنگ مزار شهید مقصود علمی

مادر به گمات که چور قدم به سفر
کردم از مادر خود صرف نظر
آنش الفت دیرین شد سرد
پسرت رفت و فراموشت کرد؟
تبریز، وادی رحمت
سنگ مزار شهید مهدی عباسی مرجانی

شهید «سعیدالحسین کاظمیان»، شهید «سید سعید خانقاھی»، شهید «سعید احمدی» و شهید «محمدعلی حاضری بغداد‌آبادی» و شهید «حسینعلی وانشانی» لوگوی جمهوری اسلامی بر روی سنگ مزار شهید نقش بسته. در برخی دیگر از مزارها، آرم سپاه، جهادسازندگی، کمیته‌ی انقلاب هم به چشم می‌خورد.

■ طراحی نماد «قدس» بر روی سنگ مزارها، نشان‌گر اهمیت آرمان فلسطین در نزد شهید و خانواده‌اش است. یا بکارگیری گنبد حرم امام حسین(ع) و حرم نبوی(ص) در سنگ مزارها، حرف و مقصود خاصی را ادبال می‌کند.

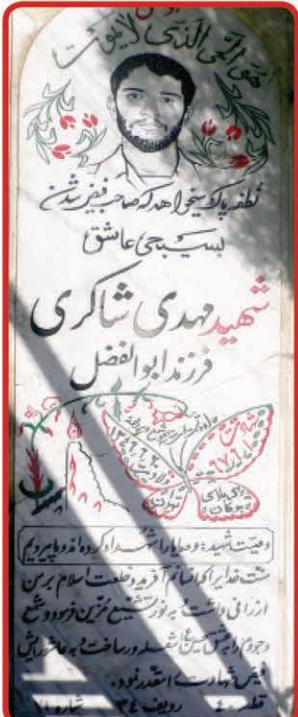
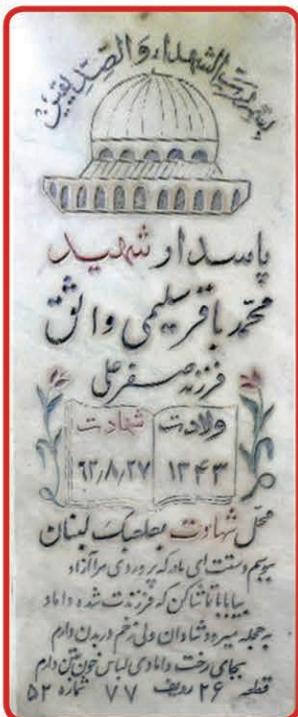
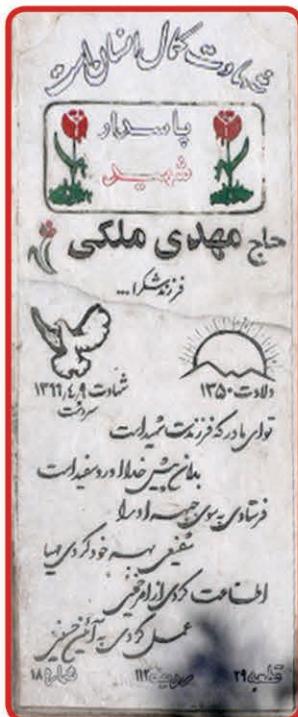
■ استفاده از رنگ‌های سرخ و سبز در رنگ‌آمیزی سنگ مزارها و استفاده از طرح‌هایی نظیر شمع، پروانه، کبوتر و... نشان از یک ذوق مادرانه و خواهانه دارد.

■ متون استفاده شده بر روی سنگ مزارها، در عین سادگی، عمق و غنای بسیار بالایی دارد و این متون

سنگ مزار به عنوان تربیون محتماً محور گلزار شهدا، با استفاده از زبان شیرین و ساده و بیانی موزون، در برگیرنده‌ی ارزش‌ها، شاخه‌ها، نحوه‌ی زیست و نظام فکری شهید و خانواده‌اش است. استفاده از هنر مردمی و ذوق شخصی در رنگ‌بندی و استفاده از فونت‌های مختلف و نوع نوشتار کاملاً متنوع، در سنگ‌نوشته‌ها، مزیت مهمی محسوب می‌شود. این نوشه‌ها حتی بر اساس منطقه زندگی و فرهنگ و رسوم بومی مناطق مختلف متنوع می‌شود.

■ در بخشی از سنگ مزارها، خلاقیت و ذوق سرشار خانواده‌ها و دوستان شهید دیده می‌شود. مثلاً در سنگ مزار شهید «مهدي شاكری» و شهید «مهدي ملكي»، نشانه‌ها و نمادهای تولد و شهادت، تصویرسازی شده است.

■ در پاره‌ای از سنگ مزارها، از آرم و لوگوی نهادهای انقلابی استفاده شده است. این نکته، نشانه دلبلستگی شهید و خانواده‌اش به آن نهاد و یا احتمالاً گواهِ فعالیت شهید در نهادهای مذکور است. برای مثال، در سنگ مزار مجاهد

دینیایی پر از معنا

به نام حجله

■ قرار دادن وسایل شخصی شهید مثل عکس‌های ورزشکاری یا مدل‌های قهرمانی شهید یکی از ویژگی‌های خاص ویترین‌های شهداست برای بهتر شناخت شهدا.

■ شکل حجله‌ها هم گاهی حکایت از یک تفکر دارد. مثلاً ویترین شهید طلباء در «جنوره» به شکل برج ساعت مدرسه‌فیضیه ساخته شده تا نمادی از پیوند علم و جهاد را نشان دهد.

■ در برخی از این ویترین‌ها می‌توان آیینه و شمعدان را مشاهده کرد، استفاده از گل‌های مصنوعی با رنگ‌های کامل‌متتنوع، نشان‌دهنده زینت داخل مزار و توجه به زیبایی بصری ویترین‌ها توسط مادران و خواهران شهدا دارد.

وجود قرآن و مفاتیح در اکثر ویترین‌ها نشان از علایق شهدا و الالینشان نسبت به معارف دینی است.

■ جعبه‌آینه‌ها یا همان حجله‌ها، به شکل جعبه‌ای عمودی روی چهارپایه سر مزار هر شهید قرار گرفته‌اند. صمیمت و طراوت از سر و روی جعبه‌آینه‌ها می‌بارد. در این ویترین‌ها، معمولاً مجموعه‌ای از تصاویر و اشیا چیزه شده است. خانواده‌ی هر شهید به فراخور تعليقات، خاطرات، سلیقه و فرهنگ اجتماعی‌اش اين اتفاق‌های کوچک و جذاب را آراسته است.

■ طبق مطالعه‌ای که در کتاب «راز جعبه آینه» صورت گرفته است، وجهه‌ی مادرانه، اعم از نوع چینش، رنگ‌بندی و نماهای بصری داخل ویترین‌ها نمود بارزتری دارد. یعنی این ویژگی‌ها بیشتر بر اساس سلایق مادران شهدا شکل گرفته است. چون وقتی مادر شهید احساس می‌کند که تجربه زندگی عمیقی را با فرزند شهیدش نداشته شروع به پیاده‌سازی تفکرات و آرزوهای خود در این ویترین‌ها می‌کند.

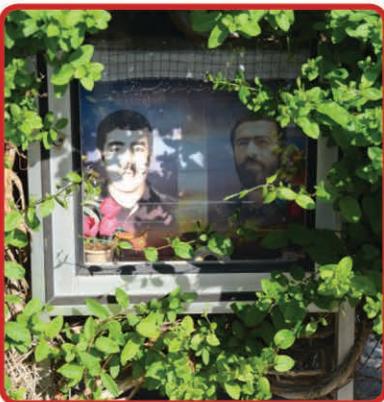
■ خانواده شهدا با اهداف مختلف از پرده استفاده می‌کنند. پرده‌های توری که بیشتر در فضای داخلی ویترین‌ها استفاده می‌شود و وجه تزئینی دارد و پرده‌های پارچه‌ای که بیشتر در بیرون ویترین‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرد و برای پوشاندن حجله‌ها و دور نگه‌داشتن حجله‌ها از دید مردم مورد استفاده قرار می‌گیرد.

زندگی در مزارها جریان دارد

استفاده از درخت و گل در اطراف مزارها و حجلهای شهداء، هم نقش سایبان برای مزارها و زائران را دارد و هم زیبایی و طراوت خاصی به گلزار می‌بخشد. وجود این درخت‌ها، احساس جریان داشتن زندگی را به مخاطب و زائر شهید، انتقال می‌دهد. این مؤلفه به قدری اهمیت دارد که حتی در اطراف مزار اموات دیگر هم از چنین امکانی استفاده می‌شود. خانواده و دوستداران شهداء، آبیاری درختان و گل‌های مزار را، به عنوان یک ابراز ارادت و بهانه اتصال به شهید، دنبال می‌کنند. کار کرد مهم دیگری که این درختان و گل‌های دارند، تشكیل حصار و نوعی خلوتگاه برای زائران شهید بوده است.

پرچم که به پایش خون ریخته شده

پرچم جمهوری اسلامی همواره در هنگام تشییع با پوشاندن تابوت و پس از تدفین با افراشته شدن بر فراز مزار شهید، ضمن اینکه موجب تمایز بین شهداء و اموات عادی می‌شود، زیبایی، نساطت و شکوه خاصی نیز به گلزارها می‌بخشد. در همه سال‌های بعد از انقلاب، پرچم جمهوری اسلامی ایران، به عنوان یکی از نمادهای شهادت، قداست مضاعفی پیدا کرده است. گواینکه مردم همان‌گونه که انقلاب اسلامی را با نام امام خمینی (ره) می‌شناسند شهید را نیز با پرچم جمهوری اسلامی شناخته‌اند. اهتزاز پرچم بر مزار هر شهید، حرف‌ها دارد برای گفتن، مثلاً یکی از معانی استفاده از پرچم، این است که شهیدی که در این مزار آرمیده، در راه اعتلای این پرچم که پرچم حق و علم حکومت اسلامی است، جان باخته است. گذشته از بُعد فردی، وقتی مجموعه‌ی پرچم‌ها در کنار هم به حرکت درمی‌آیند، عظمت و اهمیت ایثار و شهادت و ارزش خون‌های ریخته شده به پای پرچم را نشان می‌دهد. مخاطب با این صحنه، می‌تواند ارزش کار شهدا را بستجد.

و یا شهادی که ویترین آن‌ها به شکل مسجدالاقصی ساخته شده و نشان از اهمیت فلسطین در تفکرات شهید آرمیده در آن مکان دارد.

■ وجود عکس امام خمینی (ره) و سایر علماء در این ویترین‌ها نشان از علاقه عمیق قلبی شهید و خانواده شهید نسبت به روحانیت است.

و یک خاطره: پدر شهید «علی انتظاری» از شهدای تبریز، نقل می‌کند که گاهی از این‌وآن می‌شنیدم که می‌گفتند «علی» چون نمی‌توانسته درسش را بخواند، به جبهه رفته بود! ما برای رفع این شباهه، کارنامه‌های تحصیلی علی را که همگی نشان‌دهنده ممتاز بودن او بودند، برای مدت‌ها گذاشتیم داخل حلقه‌ی مزار شهید تا هر کس می‌آید آنجا بداند که علی، پسر درسخوانی بوده ولی به خاطر اعتقادش، مدرسه را رها کرده و به جبهه رفته است.